אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

בהזכרת השם. כשהכהנים מזכירין את השם: **פסוקא לקבל פסוקא.** שהכהנים אומרים פסוק ראשון והם אומרים אחד מאלו ובשני היו אומרים את השני ובשלישי את השלישי וכן במוסף וכן במנחה שהרי כולן שלשה שלשה הם: **אינו אלא עוטה.** אלא נתקנו לומר אלא לכבוד שם המיוחד המזכר במקדש: **ואינו מסביר פנים.** להראות שברכת רבו משובה לו ועריבה עליו ומגמל לרבו עליו בכך: **אמוריה.** המתרגם לרבים מה שהוא לוחש לו בשעת הדרשה: **לא גריך לדידך.** חכם הוא כמו בעצין: **יקרא דמלכותא.** (ז) שהרי רבי אבהו נשוא פנים בבית המלך כדאמרי' בחגיגה (דף יד.) נשוא פנים כגון ר' אבהו כי קיסר ובסנהדרין (דף יד.) אמר דהוו נפקי אמתא דבי קיסר לאפיה ומשרין קמיה רבה דעמיה מדברנא לאומתיה: **ומו רבנן אימנו עליה.** ועוד זו מעצותנותו: **דנפישי עליה חובות.** שהיה צריך לצוות: **אמר ר' אבהו אים לן רבה.** חכם גדול ורבוי ליבא בראש יותר ממני כדי שיושיבוהו בראש ונותנין לו מנות ומעשירין אותו כדי שיהא משוב ושמעו דבריו כדתניא והכהן הגדול מאחיו (ז) גדלוהו משל אחיו (יומא דף יח.): ה"ג **רבי אבהו דרש באגדתא: שמעתתא.** הלכות דינין ואיסור וטהרות: **סידקים.** כלי מלאכות נשים ועניים כגון פלכים מחטין ולינורות: **לא על מוכר סידקים.** בתמיה. משום שדמיהם קלים יש להם קונים הרבה. ולהפיס דעתו הוא אומר: **על שאנו מודיס לך.** על שנתת בלבנו להיות (ח) (מודים לך) דבוקים בך ומודים לך: **רבי סימאי.** מוסיף הוא. וכן כולם מוסיפין הן על הראשונים: **שמעוני אחי ועמי.** מזהירם היה להתנהג לנדק הבית לבנין המקדש: **אם אתם שומעים לי.** להיות שלימים למקום אחיי וחבריי אתם. אלמא המלך אימת עבור עליו אם כשרים הם: **עמי אתם.** כבושים מחתי: **לאו משום אימתא דליבורא.** מפני שמתלקין בגדיו העשויין למדתו בהגבהת ידיו וברחין שנדליו לגבור והן אין רחוין לראות מפני טיט שעליהן: **דילמא מפסקא רלועה.** ובגאי הוא לעצמו ומתלוצצים עליו כשנגדלו מובחת ויחיב למקטרייה וחביריו מבראכין ואתי למימר אינו ראוי לנשיאות כפיס והלך ושב לו: וכל

בנעילה דיומא דכיפורי מאי אמר. לא יבענא אמאי לא אמר בנעילה דתעניתא כי היכא דאמר במנחתא דתעניתא דהא משמע בגמרא בפ' בשלשה פרקים (תענית כו:) דבתעניתא הוה נמי נעילה אבל מוסף לא הוה בהו: **כל האומרים בגבולין אינו אלא טועה.** פירש ר"י אע"ג דאמרי' בפרק הרואה (ברכות נה:) האי מאן דחזי חלמא וכו' דהתם משום סכנה התירו שאם חלוש מסוכן הוא שצריך רפואה דהא אפילו בשבת התירו להתענות תענית חלום. פירש ר"ת הני כולהו רבי חייא בר אבא והרבי חיננא בר פפא והרבי אבהו הילכתא מינהו: **על** שאנחנו מודים לך. בעבור בעבור הרואה פירש רב משה ראש ישיבה בן מרגא יעקב דקא מודו לבור על שלית לבור אינון סומכין ומאי על שאנו מודים לך על הרואה דקאמר שלית לבור וקא ענו אינון אמן בירושלמי פ"ק דברכות איתא נמי רבי אבא ב"ר זבדא בשם רב מודים אנחנו לך שאנו מייחין להודות לך שאך מרגנה שפתי כי אומרה לך וגו' בא"י האל ההודאות ר' שמואל ב"ר אויא בשם רבי אחא הודייה ושבח לשמך הגדול לך גבורה לך תפארת יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתסמכנו בתפלתנו ותזקקנו מכפיפתנו כי אתה הוא סומך נופלים וחוקף כפופים מלא רחמים ואין עוד מלבדך בא"י האל ההודאות בר קפרא אומר לך כריעה לך ברכה לך כפופה לך השתחויה כי לך תכרע כל ברך וכל לשון לך תשבע לך ה' הגדולה והגבורה וגו' והעושר והכבוד מלפניך וגו' ועתה ה' אלהינו בכל לב ובכל נפש לך משתחוים כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך בא"י האל ההודאות אמר רבי יודן ינהגין אמרי רבנן כולהון ואית דאמר אי אלה אי אלה אי אלה:

שמא תפסוק רצועה בסנדלו. פירש ר"ח שמע מינה דמותר ליכנס בבית הכנסת בסנדל ובמנעל דלא אסרו אלא שלא לעלות לדוכן בסנדל ורבי הביא כמו כן מפרק שלשי דמגילה (דף כד:) האומר איני עובר לפני התיבה בסנדל אף יחף לא יעבור אלמא דאפילו לפני התיבה מותר לעבור בסנדל והכי מסיק בהדיא בפרק הרואה (ברכות דף סג.) אמר רבא מה ביתו אקפנדריא קפיד איעיל ארקיקה ואמנעל לא קפיד איעיל אף בית הכנסת קפנדריא אסור ורקיקה ומנעל שרי: וכל

בנעילה דיומא דכיפורי מאי אמר אמר מר זוטרא ואמרי לה במתניתא (א) [1]הנה כי כן יברך גבר ירא ה' יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייך וראה בנים לבניך שלום על ישראל היכן אומרן רב יוסף אמר בין כל ברכה וברכה ורב ששת אמר בהזכרת השם פליגי בה רב מרי ורב זביד חד אמר פסוקא לקבל פסוקא וחד אמר אכל פסוקא אמר להו לכולהו א"ר חייא בר אבא כל האומרן בגבולין אינו אלא טועה אמר רבי חנינא בר פפא תדע דבמקדש נמי לא מיבעי למימרינהו [2]כלום יש לך עבד שמברכין אותו ואינו מאזין א"ר אחא בר חנינא תדע דבגבולין נמי מיבעי למימרינהו כלום יש עבד שמברכין אותו ואין מסביר פנים א"ר אבהו מריש הוה אמינא להו כיון דחזינא ליה לרבי אבא דמן עכו דלא אמר להו אנא נמי לא אמינא להו ואמר רבי אבהו מריש הוה אמינא עינותנא אנא כיון דחזינא ליה לרבי אבא דמן עכו דאמר איהו חד טעמא ואמר אמוריה חד טעמא ולא קפיד אמינא לאו עינותנא אנא ומאי עינוותנותיה דרבי אבהו דאמרה לה דביתהו דאמוריה דרבי אבהו לדביתיה דרבי אבהו הא דידן לא צריך ליה לדידך והאי דגחין וזקיף עליה יקרא בעלמא הוא דעביד ליה אזלא דביתהו ואמרה ליה לרבי אבהו אמר לה ומאי נפקא ליך מינה מיני ומיניה יתקלם עילאה ותו רבי אבהו אימנו רבנן עליה לממנייה ברישא כיון דחזיה לר' אבא דמן עכו (ב) דנפישי ליה בעלי חובות אמר להו [3]איכא רבה ר' אבהו ור' חייא בר אבא איקלעו לההוא אתרא רבי אבהו דרש באגדתא רבי חייא בר אבא דרש בשמעתא שבקוה כולי עלמא לרבי חייא בר אבא ואזול לגביה דר' אבהו חלש דעתיה אמר ליה אמשל לך משל למה הדבר דומה לשני בני אדם אחד מוכר אבנים טובות ואחד מוכר מיני סידקית על מי קופצין לא על זה שמוכר מיני סידקית כל יומא הוה מלוה רבי חייא בר אבא לרבי אבהו עד אושפיזיה משום יקרא דבי קיסר ההוא יומא אלויה רבי אבהו לרבי חייא בר אבא עד אושפיזיה ואפילו הכי לא איתותב דעתיה מיניה בזמן ששליח צבור אומר מודים העם מה הם אומרים אמר רב מודים אנחנו לך ה' אלהינו על שאנו מודים לך ושמואל אמר אלהי כל בשר על שאנו מודים לך רבי סימאי אומר יוצרנו יוצר בראשית על שאנו מודים לך נהרדעי אמרי משמיה דרבי סימאי ברכות והודאות לשמך הגדול על שהחייתנו וקיימתנו על שאנו מודים לך רב אחא בר יעקב מסיים בה הכי כן תחיינו ותחננו ותקבצנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חוקיך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך [4]אמר רב פפא [5]הילכך נימרינהו לכולהו אמר ר' יצחק לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה רב נחמן אמר מהכא [2]ויקם [3]המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אם אחי למה עמי ואם עמי למה אחי אמר רבי אלעזר אמר להם דוד לישראל אם אתם שומעין לי אחי אתם ואם לאו עמי אתם ואני רודה אתכם במקל רבנן אמרי מהכא [3](ג) [2]ראין הכהנים רשאין לעלות בסנדליהן לדוכן [7]וזהו אחת מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי מאי טעמא לאו משום כבוד צבור אמר רב אשי לא התם שמא נפסקה לו רצועה בסנדלו והדר אזיל למיקטריה ואמרי בן גרושה או בן חלוצה הוא: ובמקדש ברכה אחת כו': וכל

עין משפט
נר מצוה

סד א מיי' פי"ד מהל' נשיאות כפים הלכה ז סמג עשין כ טוש"ע א"ח סימן קכח סעיף טו:
סה ב מיי' פ"ט מהל' תפלה הלכה ד סמג עשין יט טוש"ע א"ח סי' קכז סעיף ג [וברכ מלפפ ברכות פ"ג דף טו: וברא"ש שם סי' כז]:
סו ג מיי' פי"ד מהל' נשיאות כפים הלי' ו סמג עשין כ טוש"ע א"ח סי' קכח סעיף ה:
סז ד מיי' שם הלכה ו וע"ש בכ"מ [טור א"ח סי' קכח]:

מסורת הש"ס

(א) ס"א אית לבו נ"א א"ל עד דמלגלא ליה לרבי אבא לא אמא עד דאגיל ליה, (ב) בקרא כתיב דוד המלך, (ג) ר"ה לא., (ד) [ויקרא כא], (ה) ס"א נ"ב, (ו) [נ"ל הדא לו הדא],

תורה אור השלם

1. הנה כי כן יבורך גבר ירא יהוה תהלים קכח ד
2. וַיָּקָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עַל רַגְלָיו וַיֹּאמַר שִׁמְעוּנִי אַחַי וְעַמִּי אֲנִי עִם לְבָבִי לִבְנוֹת בֵּית מְנוּחָה לַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְלַהֲדֹם רַגְלֵי אֱלֹהֵינוּ וְהֵכִינוֹתִי לִבְנוֹת:
דברי הימים א כח ב

הגהות הב"ח

(א) גמ' במתניתא תנא הנה: (ב) שם דמן עכו (דנפישי) מז"מ וכ"כ ס"א דתפיסי: (ג) שם מהכא דת"ר אין הכהנים: (ד) רש"י ד"ה יקרא דמלכות שהיה ר' אבהו:

גליון הש"ם

גמ' אבר רב פפא הילכך נימרינהו לבולהו. כעין זה שבת דף כ ע"ב אולין דף סה ע"א ובדף עו ע"ב:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com